

தானியேல் புத்தகம் - எண்பத்து இரண்டு

தீர்க்கதரிசனப் புதிரை வெளிப்படுத்துதல்: தானியேல் 11-ஆம் அதிகாரத்தின் வரலாறையும் அட்வென்டிசத்தில் "தினசரி" என்பதன் முக்கியத்துவத்தையும் புரிந்துகொள்ளுதல்

Jeff Pippenger
2024-02-15

1863 முதல் 1989 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட முடிவுக்காலம் வரை உள்ள வரலாற்றை, எசேக்கியேல் 8ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள நான்கு அருவருப்புகளின் பின்னணியில்—அவை அட்வென்டிசத்தின் நான்கு தலைமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன—மீளாய்வு செய்த பின்பு, 1989 இல் முத்திரைத் திறக்கப்பட்ட அறிவின் பெருக்கத்தின் மீது நாம் கவனத்தைத் திருப்புவோம். அந்த அறிவின் பெருக்கம் தானியேல் 11ஆம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களைப் பற்றியது. 1989 இல், எங்கள் சிறிய சப்தக் கிழமை வேதாகமப் படிப்பு குழு, Future for America அடிக்கடி குறிப்பிடும் வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் சீர்திருத்தக் கோடுகளை கண்டறிந்தது; அவை ஒவ்வொரு சீர்திருத்தக் கோட்டிலும் நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியை நிலைநிறுத்துகின்றன; அதன் விளைவாக, தீர்க்கதரிசனத்தைப் பயிலும் ஒருவர் "வரி மேல் வரி" என்ற பிந்திய மழையின் முறைவியலின் பயன்பாட்டை மேற்கொள்ள இயலும்.

சில ஆண்டுகளுக்குள் (1992), தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையை நான் எழுதியிருந்தேன். அந்தக் கட்டுரை எனது சொந்த திருப்திக்காகவே எழுதப்பட்டது; ஏனெனில் அந்த ஆய்வை பொதுவாகப் பரப்புவதற்கான திறனோ நோக்கமோ எனக்கில்லை. 1994 ஆம் ஆண்டுக்குள், அந்தக் கட்டுரை ஒரு அட்வென்டிஸ்ட் சுயஆதரவு ஊழியத்திற்குச் சென்றடைந்தது; மேலும் 1995 ஆம் ஆண்டில், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களை விளக்கும் பதினொன்று கட்டுரைகளின் தொடரொன்று, அந்த ஊழியம் வெளியிட்ட மாத இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசன ஆவியின் எழுத்துகளில் தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தைக் குறித்த குறிப்பிட்ட சுட்டிக்காட்டுகள் மிகச் சிலவே உள்ளன; அவற்றிலெல்லாம் மிக முக்கியமான ஒன்றே, அந்த வசனங்களைப் பற்றிக் நான் முன்வைத்த பயன்பாட்டின் செல்லுபடியாக்கத்திற்கான மையமான வாதமாக அமைந்தது.

"நாம் இழப்பதற்கான நேரம் எதுவுமில்லை. கலக்கமிக்க காலங்கள் நமக்கு முன்னிலையில் உள்ளன. உலகம் யுத்தத்தின் ஆவியினால் கலங்கியுள்ளது. விரைவில் தீர்க்கதரிசனங்களில் சொல்லப்பட்ட உபத்திரவக் காட்சிகள் நிகழும். தானியேல் 11ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள தீர்க்கதரிசனம் அதன் முழு நிறைவேற்றத்தை ஏறத்தாழ

அடைந்து விட்டது. இந்தத்தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும்திகழும். முப்பதாம் வசனத்தில் 'துயரப்படுவான்' என்று கூறப்பட்ட ஒரு வல்லமைப்பற்றி கூறப்படுகிறது, [தானியேல் 11:30-36 மேற்கோள்.]”

“இந்த வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவற்றிற்கு ஒத்த காட்சிகள் நடைபெறும்.” Manuscript Releases, எண் 13, 394.

சகோதரி வைட் 1798 ஆம் ஆண்டு “முடிவுக்காலம்” என்பதில் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

“ஆனால் முடிவுக்காலத்தில், ‘பலர் இங்கும் அங்கும் ஓடிப்பார்ப்பார்கள், அறிவு பெருகும்’ என்று தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார்.” தானியேல் 12:4.... 1798 முதல் தானியேல் புத்தகம் முத்திரை நீக்கப்பட்டது; தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றிய அறிவு பெருகியுள்ளது; மேலும் நியாயத்தீர்ப்பு சமீபத்தில் இருப்பதற்கான அந்தக் கனத்த செய்தியை அநேகர் அறிவித்துள்ளனர்.” The Great Controversy, 356.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனம், “முடிவுக்காலத்தில்” என்று தொடங்குகிறது.

முடிவுக்காலத்தில் தெற்கின் ராஜா அவனைத் தாக்குவான்; வடக்கின் ராஜாவோ இரதங்களுடனும் குதிரைப்படையுடனும் அநேகக் கப்பல்களுடனும் சுழற்காற்றைப் போல அவன்மேல் வந்து படையெடுப்பான்; அவன் நாடுகளுக்குள் நுழைந்து பெருக்கெடுத்து கடந்து செல்வான். தானியேல் 11:40.

தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியின் நேரடியான அங்கீகாரம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, நாற்பதாம் வசனம் 1798ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய நிகழ்வுகளின் ஒரு தொடரின் ஆரம்பத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பது தெளிவாகும். அந்த நிகழ்வுகள் மனிதருக்கான கிருபைக்காலத்தின் முடிவுக்கு வழிநடத்துகின்றன; ஏனெனில் தானியேல் 12ஆம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனம், “அந்தக் காலத்தில் மிகாவேல் எழும்புவார்” என்று கூறுகிறது; மேலும் மிகாவேல் எழும்பும் போது மனிதருக்கான கிருபைக்காலம் முடிவடைகிறது என்பதை சகோதரி வைட் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“அந்தக் காலத்தில் உன் ஜனங்களின் புத்திரருக்காக நிற்கும் மகா பிரதானனாகிய மிகாவேல் எழும்புவான்; அப்பொழுது ஜனங்கள் உண்டான நாள்முதல் அந்தக் காலமட்டும் இருந்ததில்லாத அங்கலாய்ப்புக் காலம் உண்டாகும்; அந்தக் காலத்தில் உன் ஜனங்களில் புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறவர்களெல்லாரும் விடுவிக்கப்படுவார்கள்.” தானியேல் 12:1.”

“முன்றாம்தூதனுடைய செய்தி நிறைவுறும்தோது, பூமியின் குற்றமுள்ள குடியிருப்போருக்காக இரக்கம் இனிமன்றாடாது. தேவனுடைய ஜனங்கள் தங்களுடைய பணியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ‘பின்மழை’யையும்,

'கர்த்தரு டையசந்நிதி யி லி ரு ந்து வரு ம்பு த்து ணர்ச்சி 'யையு ம் பெற்றி ரு க்கி றார்கள்;மேலு ம்தங்களு க்கு மு ன்பாகஇரு க்கு ம் சோதனையானநேரத்தி ற்காகஆயத்தமாகி யி ரு க்கி றார்கள்.தூ தர்கள் பரலோகத்தி ல்இங்கு ம்அங்கு ம்வி ரைந்து செல்கி றார்கள். பூ மி யி லி ரு ந்து தி ரு ம்பி வரு ம்ஒரு தூ தன்,தன் பணிமு டி என்று அறி வி க்கி றான்;இறு தி சோதனை உலகத்தி ன்மேல் கொண்டு வரப்பட்டி ரு க்கி றது ;மேலு ம்தெய்வீ கக்கட்டளைகளு க்கு வி சு வாசமு ள்ளவர்களென தங்களைநி ரு பி த்தஅனைவரு ம்'உயி ரு ள் தேவனு டையமு த்தி ரை'யைப் பெற்றி ரு க்கி றார்கள்.அப்பொழு து இயேசு மேலு ள்ளபரிசு த்தஸ்தலத்தி ல்தமது மத்தி யஸ்தப் பணியை நிறு த்து கி றார்.அவர்தமது கரங்களை உயர்த்தி , உரத்த சத்தத்தோடு , 'மு டி ந்தது ' என்கி றார்;மேலு ம்அவர்அந்தக் கவி மையானஅறி வி ப்பை செய்யு ம்போது ,தேவதூ தர்கூ ட்டமெலாம் தங்கள் கி ரீடங்களை கழற்றி வைக்கி ன்றனர்:'அநியாயக்காரன் இன்னு ம்அநியாயஞ்செய்யட்டு ம்; அசு த்தனாயி ரு க்கி றவன்இன்னு ம்அசு த்தனாயி ரு க்கட்டு ம்; நீதி யு ள்ளவன்இன்னு ம்நீதி செய்யட்டு ம்;பரிசு த்தனாயி ரு க்கி றவன் இன்னு ம்பரிசு த்தமாயி ரு க்கட்டு ம்.'வெளிப்படு த்தி னவி சேஷம் 22:11. ஒவ்வொரு வழக்கு ம்ஜீ வனு க்கோ மரணத்தி ற்கோ தீ ர்மானிக்கப்பட்டி ரு க்கி றது ." The Great Controversy, 613.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாவது வசனம் 1798ஆம் ஆண்டில் தொடங்குகிறது; மேலும், நாற்பத்தைந்தாவது வசனத்தில் வடதிசையின் ராஜா (பாப்பாட்சி) உதவிசெய்ய யாரும் இன்றித் தனது முடிவுக்கு வரும் போது, மனிதருக்கான பரிசோதனைக்காலம் முடிவடைகிறது; ஏனெனில் அடுத்த வசனம், "அந்தக் காலத்தில்," என்று கூறுகிறது; இவ்வாறு, முந்தைய வசனத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட "காலத்தை" — அதாவது தானியேல் 11ஆம் அதிகாரத்தின் நாற்பத்தைந்தாவது வசனத்தைக் — தெளிவாக அடையாளப்படுத்துகிறது. வடதிசையின் ராஜா (பாப்பாட்சி), மனிதருக்கான பரிசோதனைக்காலம் முடிவுறும் வேளையில் தனது முடிவுக்கு வருகிறது.

ஆகையால், தானியேல் பதி னொன்றாம்அதி காரத்தி ன்கடைசி ஆறு வசனங்களின் வரலாறு , 1798-இல் ஆரம்பி த்து மனிதரின் கி ரு பைக்காலம் மு டி வு று ம்வரையி ல்செல்லு ம்நிகழ்வு களின் ஒரு தொடரை அடையாளப்படு த்து கி றது .சகோதரிவைட் உயி ரோடி ரு ந்தகாலத்தி ல், என்பது வெளிப்படையாகவே அவரு டைய கடந்தகால வரலாற்றி ல் இரு ந்தது .அவர் "தானியேல் பதி னொன்றாம்அதி காரத்தி லு ள்ள தீ ர்க்கதரிசனம் அதன்மு ழு மையான நிறைவேற்றத்தை ஏறக்கு றைய எட்டி யு ள்ளது " என்று கூ றி யபோது ,அவர் 1798-க்கு ப் பி றகு ம்,மீ கா எழு ந்தி ரு ப்பதற்கு மு ன்பு ம்நிகழு ம்வரலாற்றைக்கு றி த்தே மட்டு ளே சு ட்டி க்காட்டமு டி யு ம்.பி ன்னர் அவர்கு றி ப்பாக, "இந்தத் தீ ர்க்கதரிசனத்தி ன் நிறைவேற்றமாக நிகழ்ந்த வரலாற்றி ன் பெரு ம்பகு தி மீ ண்டு ம்நிகழு ம்" என்று கூ று கி றார்;இதன்மூ லம் தீ ர்க்கதரிசனத் தை பயி லு ம்மாணவனு க்கு , "அதன்மு ழு மையான நிறைவேற்றத்தை

ஏறக்குறைய எட்டியுள்ளது " எனக்கூறப்படும்தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி வரலாறு, தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள வரலாற்றின் பிற்பகுதிகளில் முன்மாதிரியாக காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

அந்த மிக முக்கியமான தீர்க்கதரிசனத் திறவுகோலை அவள் ஒருமுறை வலியுறுத்திய பின்பு, முப்பதாம் வசனத்திலிருந்து முப்பத்தாறு வரையிலான வசனங்களை மேற்கோள் காட்டி, "இந்த வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டவற்றைப் போன்ற காட்சிகள் நடைபெறும்" என்று கூறுகிறாள். தானியேல் பதினொன்றின் இறுதி நிறைவேற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ள விரும்பிய தீர்க்கதரிசன மாணவர்களுக்காக தெய்வீகப் பிரேரிப்பு ஒரு திறவுகோலை வழங்கியது. அந்தத் திறவுகோல் என்னவென்றால், தானியேல் பதினொன்றின் இறுதி ஆறு வசனங்களின் வரலாறு, முப்பதாம் வசனத்திலிருந்து முப்பத்தாறு வரையிலான வசனங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றிற்கு இணையானதாக இருந்தது. இந்த வெளிப்பாட்டிலிருந்து பெறப்படும் வெளிச்சம் மிகுந்த அளவில் உள்ளது; ஆனால் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது என்னவெனில், தானியேல் பதினொன்றின் முப்பத்தொன்றாம் வசனத்தில், "நித்தியமானது" அகற்றப்படுகிறது.

மனிதர்களுக்கான கிருபைக் காலம் முடிவுறுவதற்குக் கொண்டு செல்லும் நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியை விளக்கும் வரலாற்றைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள, தீர்க்கதரிசனத்தை ஆராயும் ஒருவர் "தினசரி" என்பதற்கான சரியான புரிதலைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். முப்பத்தொன்றாம் வசனம் கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல ஊழியம் அகற்றப்படுவதைக் குறிப்பதாக இருந்தாலோ, அல்லது அது புறமதம் அகற்றப்படுவதைக் குறிப்பதாக இருந்தாலோ, "இந்த வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டவற்றிற்கு ஒத்த காட்சிகள் நடைபெறும்" என்று சகோதரி வைட் எழுதியபோது அவர் குறிப்பிட்ட இணைவரலாற்றைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள விரும்பினால், அதைப் புரிந்துகொள்வது முற்றிலும் அத்தியாவசியமானது.

நிச்சயமாக, லவோதிகேயர் அட்வென்டிசம், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றம் 1989-ஆம் ஆண்டில் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சிதைவைக் குறிக்கிறது என்பதை உணரவில்லை; ஆனால் அந்த வசனம் உண்மையிலேயே அந்த நிகழ்வுகளையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. 1989-இல் நாற்பதாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றத்துடன் வந்த அறிவின் தீர்க்கதரிசனப் பெருக்கத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள விரும்பியவர்களுக்கு, அப்பொழுது "தினசரி" பற்றிய சரியான புரிதல் நிகழ்காலச் சத்தியமாகியது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியில், அந்தச் சரியான புரிதல் முக்கியமானதாக இருந்தது; ஏனெனில் கர்த்தர் வில்லியம் மில்லரை நிலைநாட்டப் பயன்படுத்திய அஸ்திவாரச் சத்தியங்களின் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாக அது இருந்தது.

ஆனால் இரு பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி நென்று ஆண்டு களில், "அன்றாடம்" என்பது கிறிஸ்து வின்பரிசு த்தஸ்தல ஊழி யத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று வாதிடு ம்சாத்தானிய புராட்டஸ்டண்ட் பாட ஒரு சிறு பான்மை நிலைப்பாடாகவே இருந்தது ; ஆகையால் "அன்றாடம்" என்பது புறமதத்தின் ஒரு குறியீடு என்ற சத்தியத்தைப் பற்றிய சர்ச்சை கூடத் தொடங்க அனுமதிப்பதற்கு அது மதிப்புடையதாக இருக்கவிட இதுவே, லயோதிக்கேயா வரலாற்றுத்திருத்தவாதி களிடமிருந்து, "அன்றாடம்" என்ற பொருள் "சோதனைக்குரிய கேள்வியாக மாற்றப்படக் கூடாது" என்று ம், அல்லது "'அன்றாடம்' என்ற பொருள் கிளர்ச்சிப்படுத்தப்படக் கூடாது" என்று ம் நீங்கள் கேட்கக் காரணமாகும் இந்த குறிப்பிட்ட விவாதத்தில் அறியாதவர்களை வழி நடத்து ம்போது திருத்தவாதிகள் எப்போது ம் விடுபடுத்து வது என்னவெனில், உந்துதலினால் எப்போது ம் இந்தப் பொருள் மீது வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தகுறிப்படுத்தலையே. பின்வரும்குறி எல்டர் ஹாஸ்கெல்லை நோக்கி உரைக்கப்படுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் மற்றும் இரண்டாம் தசாப்தங்களில், ப்ரெஸ்காட் மற்றும் டேனியல்ஸ் மேற்கொண்ட தாக்குதல்களுக்கு எதிராக, "நித்தியபலியை" பற்றிய சரியான புரிதலின் பாதுகாப்பை எல்டர் ஹாஸ்கெல் முன்னின்று நடத்திக் கொண்டிருந்தார். மிகுந்த கவனத்துடன் நோக்குங்கள்; ஏனெனில் சிஸ்டர் வைட், "நித்தியபலி" குறித்து ஹாஸ்கெல் கொண்டிருந்த புரிதல் தவறானது என்று எங்கும் அடையாளப்படுத்தவில்லை; அதற்குப் பதிலாக, அந்தக் கிளர்ச்சியைத் தொடர அனுமதிக்க வேண்டாமென்று மட்டும் அவருக்கு அறிவுறுத்துகிறார்; காரணம், சத்தியத்தின் சத்துருக்களான (ப்ரெஸ்காட் மற்றும் டேனியல்ஸ்) தங்களுடைய பொய்யான போதனையைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து செல்லும்படியாக ஆண்டவர் அவர்களுக்கு ஒரு தொடர்ச்சியான மேடையை வழங்க விரும்பவில்லை. அந்தப் பகுதியிலே, ஹாஸ்கெல் "அந்த அட்டவணை"க்காகக் கடிந்து கொள்ளப்படுகிறார்; குறிப்பிடப்படும் அந்த அட்டவணை 1843 அட்டவணையே ஆகும். அந்த விவாதத்தில் சாட்சியாக இருக்கும்படி ஹாஸ்கெல் 1843 அட்டவணையை மறுபடியும் வெளியிட்டிருந்தார். ஆனால் அவர் அதை வெறுமனே மறுபடியும் வெளியிடவில்லை; "1843 அட்டவணை கர்த்தரின் கரத்தினால் வழிநடத்தப்பட்டது; அது மாற்றப்படக் கூடாது" என்று சிஸ்டர் வைட் கூறும் பகுதியையும், அந்த அட்டவணையின் அடிப்பகுதியில் அவர் சேர்த்திருந்தார். நீங்கள் அந்தப் பகுதியைப் படிக்கும்போது, அவர் "இச்சமயத்தில்" என்று எத்தனை முறை கூறுகிறார் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

"இந்த நேரத்தில் Review இதழில் மனங்களைச் சஞ்சலப்படுத்துகிற கேள்விகள் எவையும்கொடுக்கப்படாதிருப்பதாக நான் உங்களுக்குச் சொல்லும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறேன்.... இப்போது தேவையற்ற சர்ச்சைகளில் நுழைவதற்கு எங்களுக்கு நேரமில்லை; ஆனால்

இரு தயத்தி லு ம் வாழ்வி லு ம் உண்மையான மனந்தி ரு ம்பு தலைப் பெறு வதற்காக கர்த்தரைத் தேட வேண்டி ய அவசி யத்தை நாம் உன்னிப்பாகக் கரு த்தி ல் கொள்ள வேண்டு ம். ஆத்து மாவு க்கு ம் மனதி ற்கு ம் பரிசு த்தத்தைக் கைப்பற்று வதற்காக உறு தி யான மு யற்சி கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டு ம்.”

“நாம் ஒன்றுபட்ட முனைப்பைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றிக் எனக்கு எச்சரிக்கைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நேரத்தில் இது நமக்குப் பெரும் முக்கியத்துவமுள்ள ஒரு விஷயமாகும். தனிநபர்களாகிய நாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் நடக்க வேண்டும்.

“நான் முதல்வர் பிரெஸ்காட் அவர்களுக்கு எழுதி, Review இதழில் நமது கடந்தகால அனுபவத்தில் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகத் தோன்றும் பொருள்களை அவர் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் அறிமுகப்படுத்தக் கூடாது என்று தெரிவித்தேன். தவறு ஏற்பட்டதாக அவர் நம்புகின்ற இந்த விஷயம் அத்தியாவசியமான ஒரு கேள்வி அல்ல என்றும், இப்போது அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுமானால், நம்முடைய எதிரிகள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அற்பமான ஒன்றை மிகப்பெரிதாக்குவார்கள் என்றும் அவருக்குச் சொன்னேன்.”

“தானியேல் 8-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ‘நித்யம்’ என்பதின் அடையாளம் [THE IDENTITY OF THE “DAILY” OF DANIEL 8.] என்ற இந்த விஷயமும் இச்சமயத்தில் கிளர்ச்சியுறச் செய்யப்படக் கூடாது என்று நான் உமக்குச் சொல்கிறேன். இல்லை, என் சகோதரனே, எமது அனுபவத்தின் இந்த நெருக்கடியான காலத்தில், நீர் மறுபதிப்பிக்கச் செய்த அந்தப் பட்டியல் பரப்பப்படக் கூடாது என்று நான் உணர்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் நீர் ஒரு தவறு செய்திருக்கிறீர். குழப்பத்தை உண்டாக்கும் நிலைமைகள் உருவாகும்படியாகச் செய்வதற்காகச் சாத்தான் உறுதியான முயற்சியுடன் செயல்பட்டு வருகிறான். இந்தக் கேள்வியில் எமது ஊழியக்காரர்கள் மோதலுக்குள்ளாகிறதைப் பார்க்க மனமகிழ்ச்சியடைவோர் உள்ளார்கள்; அதனை அவர்கள் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்வார்கள்.”

“இந்தக் கேள்வி யி ன் இவ்வோ அல்லது அவ்வோ பக்கத்தி ல் கூ றப்படக்கூ டி யவற்றைப் பற்றிச் சொல்லு ம்போது , இச்சமயத்தி ல் மௌனமே வாக்கு ச்சாது ரியம் என்று நான் அறி வு று த்தப்பட்டி ரு க்கி றேன். நமது மு ன்னணி ஊழி யக்காரர்களிடையே பி ளவை உண்டாக்கு வதற்கான வாய்ப்பை சாத்தான் கவனித்து நோக்கி க் கொண்டி ரு க்கி றான். நீங்கள் அனைவரு ம் ஒன்று கூ டி , இந்த வி ஷயத்தைப் பற்றி ய ஒப்பு மதி க்கு வரு ம்வரை அந்த வி ளக்கப்படத்தை வெளியி ட்டது ஒரு தவறாக இரு ந்தது . வி வாதத்தை உரு வாக்கக்கூ டி யதாயு ம், பலவி தமான கரு த்து க்கள் வெளிப்படக் காரணமாகவு ம் இரு க்க வேண்டி ய ஒரு பொரு ளை மு ன்னிறு த்தி யதி ல் நீங்கள் ஞானமாக நடந்து

கொள்ளவி ல்லை; ஏனெனில் ஒவ்வொரு அம்சமு ம் இழு த்து ப்
பொரு ளாக்கப்பட்டு , காரியத்து க்கே கேடு வி ளைவி ப்பதையே கு றி க்
ஒன்றாக மாற்றப்படு ம். பொய்சாட்சி சு மக்கத் தயார்
மனப்பான்மையைக் காட்டி யவர்களு டைய பொய்யான கூ ற்று களை
சமாளிப்பதற்கே நமக்கு ள்ள எல்லா வல்லமையு ம் தேவைப்படு கி றது .”
Manuscript Releases, volume 9, 106, 107.

முந்தைய கட்டுரையில், நியாயத்தீர்ப்பின் மணி நேரத்தின் கூக்குரலை
அறிவித்தவர்கள் “நித்யம்” பற்றிய சரியான கருத்தைக்
கொண்டிருந்தார்கள் என்று எலன் வைட் கூறினாரென நாம்
குறிப்பிட்டோம்; மேலும், “நித்யம்” என்பது கிறிஸ்துவின் பரிசுத்தஸ்தல
ஊழியத்தைச் சுட்டுகிறது என்ற பிரெஸ்காட் மற்றும் டேனியல்ஸ்
அவர்களின் கருத்து சாத்தானிடமிருந்து வந்தது என்றும் அவர் கூறினார்.
இந்தச் சர்ச்சை தொடர அனுமதித்ததற்காக ஹாஸ்கலை அவர்
கடிந்துகொண்டார்; ஆனால் “நித்யம்” எதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்ற
சத்தியத்தைப் பற்றிய அவரது நிலைப்பாட்டிற்காக அல்ல. அந்தக்
காலத்தில் பெரும்பான்மையினர் இன்னும் “நித்யம்” பற்றிய
முன்னோடிகளின் புரிதலையே நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்; அதைவிட
முக்கியமாக, 1989-இல் “முடிவுக் காலத்தில்” முத்திரை திறக்கப்பட
வேண்டிய தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வசனமும் இன்னும்
பல தசாப்தங்கள் எதிர்காலத்திலேயே இருந்தது. அந்த நேரத்தில் (1989),
“நித்யம்” பற்றிய சரியான கருத்தின் முக்கியத்துவம் அவசியமானதாக
இருக்கும். திருத்தவாதிகள், எலன் வைட்டின் குறிப்பிட்ட அந்தக்
காலப்பகுதிக்கே வரையறுக்கப்பட்டிருந்த தகுதிப்படுத்தும் குறிப்புகளை,
தங்களுடைய கட்டுக்கதைகளின் உணவுகளில் எப்போதும்
நீக்கிவிடுகிறார்கள். பின்வரும் பகுதியில் காலத்திற்கான அந்தத்
தகுதிப்படுத்தும் குறிப்பை எண்ணிப் பாருங்கள்.

“தானியேல் 8-இல் வரும் ‘நித்தியம்’ என்பதன் அர்த்தத்தைப் பற்றிய
தங்களுடைய கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதில் சுறுசுறுப்பாக இருந்த
சகோதரர் பட்டீலர், லஃப்பரோ, ஹாஸ்கெல், ஸ்மித், கில்பர்ட்,
டேனியல்ஸ், பிரெஸ்காட், மற்றும் அனைவரிடமும் நான் பேச வேண்டிய
வார்த்தைகள் உள்ளன. இது ஒரு சோதனைக்கேள்வியாக்கப்படக்
கூடாது; அப்படியாகக் கருதப்பட்டதன் விளைவாக ஏற்பட்டுள்ள
கலக்கம் மிகுந்த துரதிர்ஷ்டசரமானதாக இருந்துள்ளது. இதனால்
குழப்பம் உண்டாகியுள்ளது; மேலும், இந்த நேரத்தில் நம்முடைய
நகரங்களில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கர்த்தர் உத்தரவிட்டுள்ள
பணிக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய சிந்தனையுள்ள கவனத்திலிருந்து,
நம்முடைய சில சகோதரர்களின் மனங்கள் திருப்பப்பட்டுள்ளன. இது
நம்முடைய பணியின் மகா விரோதிக்குப் பிரியமானதாக
இருந்துள்ளது.”

“இந்தக் கேள்வி யைச் சார்ந்த கலக்கத்தை அதி கரிக்கு ம் வகையி ல்
எது வு ம் செய்யக்கூ டாது என்பதே எனக்கு க் கொடு க்கப்பட்ட வெளிச்சம்.

இதை எங்கள் உரைகளில் கொண்டு வந்து , மிகுந்த முக்கியத்துவமுள்ள விஷயமாக எடுத்துரைத்து அதன்மேல் நீண்டு நீண்டு நிலைத்திருக்க வேண்டாம். எங்களுக்கு முன்னொரு மகத்தான பணி இருக்கிறது ; செய்யப்பட வேண்டிய அத்தியாவசியப்பணியிலிருந்து இழப்பதற்கு எங்களிடத்தில் ஒரு மணிநேரம்கூட இல்லை. நமக்குத் தெளிவான வெளிச்சம் உள்ள சத்தியத்தின் முக்கியமான கோட்பாடுகளை முன்வைப்பதற்கு எம்மட்டு மேநமது பொதுப்பிரயத்தனங்களை வரையறுப்போமாக."

யோவான் 17-ஆம் அதிகாரத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் கிறிஸ்துவின் கடைசி ஜெபத்தின் மீது உங்கள் கவனத்தை நான் திருப்ப விரும்புகிறேன். நாம் பேசக்கூடிய பல பொருட்கள் உள்ளன,—பரிசுத்தமான, சோதிக்கும் சத்தியங்கள், அவற்றின் எளிமையிலேயே அழகுடையவை. இவற்றின்மேல் நீங்கள் தீவிரமான மனமார்ந்த earnestness-உடன் தங்கிச் சிந்திக்கலாம். ஆனால் 'the daily' என்ற பொருளையோ, அல்லது சகோதரர்கள் மத்தியில் விவாதத்தைத் தூண்டும் வேறு எந்த விஷயத்தையோ, இந்நேரத்தில் கொண்டு வராதீர்கள்; ஏனெனில் அது, இப்பொழுது ஆண்டவர் எங்கள் சகோதரர்களின் மனங்கள் மையப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிற கிரியையைத் தாமதப்படுத்தியும் தடைசெய்தும் விடும். தெளிவாகக் கருத்து வேறுபாடு வெளிப்படும் கேள்விகளை நாம் கிளறாதிருப்போம்; அதற்குப் பதிலாக, தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் கட்டுப்படுத்தும் உரிமைக்கோரிக்கைகள் குறித்த பரிசுத்தமான சத்தியங்களை வார்த்தையிலிருந்து கொண்டு வருவோமாக.

"எமது ஊழியக்காரர்கள் சத்தியத்தை மிகச் சாதகமான முறையில் முன்வைக்க முயல் வேண்டும். இயன்றவரை, அனைவரும் ஒரேவகையானவற்றையே பேசட்டும். உரைகள் எளிமையானவையாக இருந்து, எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முக்கியமான பொருட்களைப் பற்றியவையாக இருக்கட்டும். எமது ஊழியக்காரர்கள் அனைவரும் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை உணரும்போது, அப்பொழுது கர்த்தர் அவர்களுடன் செயல்பட முடியும். நாம் இப்போது மறுபடியும் மனந்திரும்புதல் அடைய வேண்டும்; அப்பொழுது தேவனுடைய தூதர்கள் எங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டு, நாம் உழைக்கிறவர்களின் மனங்களில் ஒரு பரிசுத்தமான ஆழ்ந்த தாக்கத்தை உண்டாக்குவார்கள்.

"கிறிஸ்துவைப்போன்ற ஐக்கியத்தின் பந்தங்களில் நாம் ஒன்றிணைந்து கலந்திருக்க வேண்டும்; அப்பொழுது நம்முடைய உழைப்புகள் வீணாயிருக்காது. சமமான கயிறுகளால் இழுக்குங்கள்; எந்தத் தகராறுகளும் உள்ளே கொண்டுவரப்படாதபடி இருக்கட்டும். சத்தியத்தின் ஐக்கியப்படுத்தும் வல்லமையை வெளிப்படுத்துங்கள்; இது மனித மனங்களில் வல்லமையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். ஐக்கியத்தில் வல்லமை உண்டு.

“முக்கியமற்ற கருத்து வேறுபாடுகளைக் குறிப்பிடத்தக்கவையாக முன்வைக்கும் காலம் இது அல்ல. எஜமானருடன் வல்லமையான உயிருள்ள இணைப்பைப் பெற்றிராத சிலர், தங்களுடைய கிறிஸ்தவ அனுபவத்தின் பலவீனத்தை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினால், நம்மை நெருக்கமாகக் கவனித்து வருகின்ற சத்தியத்தின் சத்துருக்கள் அதனை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள்; அப்பொழுது நமது வேலை தடைப்படும். எல்லோரும் சாந்தத்தைக் வளர்த்துக்கொள்ளட்டும்; மேலும் இருதயத்தில் சாந்தமும் தாழ்மையும் உடையவராகிய அவரிடமிருந்து பாடங்களை அறிந்துகொள்ளட்டும்.”

‘நித்தியத்தை’ குறித்த பொருள் இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்ட இயக்கங்களை எழுப்பக்கூடாது. இந்தக் கேள்வியின் இரு தரப்பினரும் இந்தப் பொருளை கையாள்ந்த விதத்தின் விளைவாக, விவாதம் எழுந்து குழப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது.

சகோதரர் லாரி ஸ்மித் அவர்கள் தம் சகோதரரையும் அவர்களுடைய நம்பிக்கையையும் கண்டிக்கும் உள்ளடக்கம் கொண்ட ஒரு சிற்றேட்டை வெளியிட்ட செயல், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. மேலும், மூப்பர் பிரெஸ்காட்டிடம் நான் கூறுவது: இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய ஒரு பாரத்தை கர்த்தர் உங்கள்மேல் வைத்திருக்கவில்லை.

எங்கள் முன்னணி சகோதரர்களிடையில் இந்த விவகாரத்தைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதை அறிந்திருந்தும், சில இடங்களில் செய்யப்பட்டதுபோல, மூப்பர் டேனியல்ஸ் இந்த விஷயத்தை முன்னிலைக்கு வலியுறுத்தித் தள்ளியதாகக் கேள்விப்பட்டபோது நான் வேதனைடைந்தேன்.

“‘தினந்தோறும்’ என்பதற்கான விளக்கத்தைப் பற்றிய தங்களுடைய கருத்துக்களை நிலைநிறுத்துவதற்காக அவர்கள் செய்த முயற்சிகளின் விளைவுகளைப் பற்றி, நமது சில பிற சகோதரர்கள் ஞானத்தினால் வழிநடத்தப்படவில்லை; காரணத்திலிருந்து விளைவிற்குத் தெளிவாகத் தர்க்கித்தும் பார்க்கவில்லை. இப்பொருளைக் குறித்து தற்பொழுது கருத்து வேறுபாடு நிலவுகின்ற இந்த நிலையிலே, அது முன்னிறுத்தப்படாதிருக்கட்டும். எல்லா வாதவிவாதமும் நிறுத்தப்பட்டட்டும். அத்தகைய காலத்தில் மௌனமே சொல்வன்மையாகும்.”

“இந்த காலத்தில் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களின் கடமை நகரங்களில் வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பதே ஆகும். கிறிஸ்து ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க வந்தார்; அவருடைய கிருபையின் வழங்கிகளாகிய நாம், மகா நகரங்களின் வாசிகளுக்கு அவருடைய இரட்சிப்புத் தரும் சத்தியத்தின் அறிவைப் பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டியுள்ளது.” Pamphlets, number 20, 11, 12.

அவள் குறிப்பி டி நவர் சகோதரர் லாரி ஸ்மித் ஆவார்; நிலைமையை முன்னிட்டு அவர் விசேஷமாகக் கடும்க்கப்படுகிறார், ஏனெனினால்

"தினசரி" குறித்து அவர் எழுதியதை மாற்று வதற்காகப் பிரெஸ்காட்டு டேனியல்ஸ் ம்மறு எழுதியிருப்பிருந்ததால், அவருடைய தந்தை *Daniel and the Revelation* என்ற புத்தகமாயிருந்தது. சகோதரர் ஸ்மித் சத்தியத்தையும், தனது தந்தையையும் காத்து நின்றார். இந்த விவாதத்தைக் குறித்து அவர் மறுமறுமையாக "இந்த நேரத்தில்தான்" என்ற சொற்களால் வரையறுக்கிறாள்; மேலும் இறுதியில், "இந்தப் பொருளைப்பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டினதற்போதைய நிலைமை இருக்குமவரையில், அது முக்கியப்படுத்தப்படக்கூடாது" என்று கூறுகிறாள். இன்று "தினசரி" குறித்து போதிக்குமஅட்வென்டிசுத் அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களும்கூட சாத்தானியக்கருத்தையே போதிக்கின்றன. அது அந்நேரத்திலிருந்த சூழ்நிலைகளுக்கு இன்று வெளிப்படையாக ஒப்பானதல்ல.

அட்வென்டிசத்தின் இரண்டாம் தலைமுறை 1888 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சியுடன் தொடங்கியது; மேலும் தலைமைத்துவத்தினரிடையே ஆன்மீகவாதம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அந்த நிலை, இன்னும் பெரிதான ஆன்மீகவாத மாயப்பிழைகளின் முன்னேற்றத்திற்குத் துவாரமாயிற்று; அவை, பொறுப்பான பதவிகளில் இருந்த மனிதர்கள் தாங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சத்தியம் என்று கருதினதையெல்லாம் முன்னிறுத்தத் தீர்மானித்தபோது, பிரிவும் அந்நியப்படுத்தலும் நிலவும் ஒரு சூழலை உருவாக்க வேண்டியவையாக இருந்தன. டேனியல்ஸ், பிரெஸ்காட், மற்றும் கெல்லாக் போன்ற மனிதர்கள், எசேக்கியேல் "இஸ்ரவேல் வீட்டாரின் மூப்பரான" அந்த எழுபது மூப்பர்கள் "இருளிலே, அவனவன் தன் உருவச் சித்திரங்களின் அறைகளிலே என்ன செய்கிறார்கள்? ஏனெனில், 'கர்த்தர் எங்களை காண்கிறதில்லை' என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்" என்று அடையாளம் காட்டிய வரலாற்றின் சின்னங்களாக ஆனார்கள்.

அந்த தலைமுறையில், 1888 ஆம் ஆண்டின் செய்தியின் தூதர்கள் இருவரும், ஆலயத்தின் சுவர்களின்மேலும் தங்கள் மனங்களின் சுவர்களின்மேலும் விக்கிரகங்களை வரையப்பட்டிருந்த எசேக்கியேலின் எழுபது மூப்பர்களைச் சூழ்ந்துவிட்டிருந்த சர்ச்சைகள், குழப்பம், மற்றும் ஆவியுலகச் சம்பந்தமான மயக்கத்தில் தங்கள் வழியை இழந்தார்கள். கெல்லாக்கின் ஆவியுலக மயக்கத்தின் காரணமாக சுகாதாரப் பணி அகற்றப்பட்டது; இருந்தபோதிலும், லவோதிகேய அட்வென்டிசத்தின் திருத்தவாதிகள், அந்த தலைமுறையின் குழப்பத்திலிருந்து ஏதோ ஒரு வகையான வெற்றி தோன்றியது என்று கற்றறியாதவர்களை நம்பச் செய்கின்றனர். நியாயாதிபதிகளின் காலத்திலும் இதற்கு ஒப்பான ஒரு வரலாறு இருந்தது; ஏனெனில் நியாயாதிபதிகளின் வரலாற்றின் சுருக்கம் இந்தக் காலப்பகுதிக்கு முற்றிலும் பொருந்துகிறது; நியாயாதிபதிகள் புத்தகத்தின் கடைசி வசனம் இவ்வாறு கூறுகிறது:

அந்த நாட்களில் இஸ்ரவேலில் ராஜா எவருமில்லை; ஒவ்வொரு வனும் தன் கண்களுக்கு நியாயமாயிருந்ததையே செய்தான்.

நியாயாதிபதி கள் 21:25.

இந்தக் கட்டுரைகளின் வழியாக முன்னேறிச் செல்லும் போது, நியாயாதிபதிகளின் வரலாறு அட்வென்டிசத்தின் இரண்டாம் தலைமுறையின் வரலாற்றோடு ஏன் ஒத்துப்போகிறது என்பதை நாம் விளக்கிக் காட்டுவோம்; ஆனால் லவோதிக் கேய அட்வென்டிசத்தின் வரலாற்றை ஆராயும்போது, எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய வரலாறு வரலாற்றுத் திரிபை நடைமுறைப்படுத்துகிறவர்களால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த வரலாற்றுக் காலத்தில் "the daily" என்ற பொருள் கலக்கப்படுவதை சகோதரி வைட் நிச்சயமாக விரும்பவில்லை; ஏனெனில் உண்மையில், "வானத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தூதர்களால்" வழிநடத்தப்படுகிறார்கள் என்று அவர் கூறியிருந்த ஒரு மிகச் சிறிய சிறுபான்மை மனிதர்கள் தங்கள் தவறான கருத்துகளைப் பிரசாரம் செய்வதற்காக பொதுமக்கள் முன்னிலையில் மேடை பெறுவதற்கே அது வழிவகுத்தது. ஆனால், பிழையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது ஏற்றது என்ற எண்ணத்தை சகோதரி வைட் ஒருபோதும் ஆதரித்தார் என்று கூறுவது, அவர் நம்பியதற்கே முற்றிலும் எதிரானதாகும்.

"சகோதரரே, கிறிஸ்துவின் தூதராக நான் உங்களை எச்சரிக்கிறேன்: சத்தியத்திலிருந்து மனதைத் திருப்பிவிடும் நோக்கமுள்ள இத்தகைய துணைச் சிக்கல்களைப் பற்றி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். பிழை ஒருபோதும் தீங்கற்றதல்ல. அது ஒருபோதும் பரிசுத்தப்படுத்தாது; மாறாக எப்போதும் குழப்பத்தையும் பிளவையும் உண்டாக்குகிறது. அது எப்போதும் அபாயகரமானது. ஜெபத்தினால் முழுமையாக அரணாக்கப்பட்டும் வேதாகமச் சத்தியத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டும் இல்லாத மனங்களின்மேல் சத்துருவுக்கு மிகுந்த அதிகாரம் உண்டு." Testimonies, volume 5, 292.

அடுத்த கட்டுரையில் இந்த ஆய்வைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வோம்.

"நமக்கு இழப்பதற்கான காலம் இல்லை. கலக்கமிக்க காலங்கள் நமக்கு முன்பாக இருக்கின்றன. உலகம் போரின் ஆவியால் கிளர்ந்தெழுந்துள்ளது. விநாயகத்தின் தீர்க்கதரிசனங்களில் சொல்லப்பட்ட கலக்கத்தின் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. தானியேல் 11ஆம் அதி காரத்தி லு ள்ள தீ ர்க்கதரிசனம் அதன் முழு மையான நிறைவேற்றத்துக்கு மிக அருகில் வந்துள்ளது. இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றமாக ஏற்கெனவே நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மறுபடியும் நிகழும். முப்பதாம் வசனத்தின் 'அவன் துக்கமடைந்து திருமப்பிப்போய், பரிசுத்த உடன்படிக்கைக்கு விநாயகமாகக் கோபங்கொள்வான்; அவன் அப்படியே செய்து, திருமப்பி வந்து, பரிசுத்த உடன்படிக்கையைத் துறக்கி றவர்களோடு உடன்பாடு கொள்வான். படைகள் அவன் பக்கத்திலுந் திரும்பும்; அவைகள் பலமுள்ள பரிசுத்தஸ்தலத்தை அசுத்தப்படுத்தி, நித்திய பலியை நீக்கி பாழாக்குமாறு வருப்பை நிறுத்துவார்கள். உடன்படிக்கைக்கு

வி ரோதமாகத் து ன்மார்க்கமாய் நடக்கி றவர்களை அவன்
பு கழ்ச்சி களினால் கெடு ப்பான்; ஆனாலு ம் தங்கள் தேவனை
அறி ந்தி ரு க்கு ம் ஜனங்கள் பலமாயி ரு ந்து வீ ரியமான செயல்களைச்
செய்வார்கள். ஜனங்களில் வி வேகமு ள்ளவர்கள் அநேகரு க்கு ப்
போதி ப்பார்கள்; ஆயி னு ம் அவர்கள் பட்டயத்தி னாலு ம்,
அக்கி னியி னாலு ம், சி றைப்பி டி த்தலி னாலு ம், கொள்ளையி னாலு
அநேக நாட்கள் வி ழு வார்கள். அவர்கள் வி ழு ம் காலத்தி ல் சி றி ய
உதவி யால் ஆதரிக்கப்படு வார்கள்; ஆனாலு ம் அநேகர்
பு கழ்ச்சி களினால் அவர்களோடு சேரு வார்கள். வி வேகமு ள்ளவர்களில்
சி லர் அவர்களைச் சோதி க்கவு ம், சு த்தி கரிக்கவு ம், வெண்மையாக்கவு ம்,
மு டி வு காலம் வரைக்கு ம் வி ழு வார்கள்; ஏனெனில் அது இன்னு ம்
நியமி க்கப்பட்ட காலத்தி ற்கே இரு க்கி றது . அந்த இராஜா தன்
சி த்தம்போலச் செய்வான்; எல்லா தெய்வங்களு க்கு ம் மேலாகத்
தன்னை உயர்த்தி , பெரிதாக்கி க்கொண்டு , தெய்வங்களின் தேவனு க்கு
வி ரோதமாக அதி சயமான வார்த்தைகளைப் பேசு வான்; கோபம்
நிறைவேறு ம் வரைக்கு ம் செழி த்தி ரு ப்பான்; ஏனெனில்
நிர்ணயி க்கப்பட்டது நடைபெறு ம்.' தானியேல் 11:30-36."

"இந்த வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவற்றைப் போன்ற
காட்சிகள் நடைபெறும். தேவனைப் பயப்படுதல் தமக்குமுன் இல்லாத
மனிதர்களின் மனங்களைச் சாத்தான் விரைவாகக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்
கொண்டு வருகிறான் என்பதற்கான சான்றுகளை நாம் காண்கிறோம்.
ஆகையால், இப்போது நாம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள துன்பகாலத்திற்குள்
நுழைந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதால், யாவரும் இந்தப்
புத்தகத்தின் தீர்க்கதரிசனங்களை வாசித்து உணரட்டும்:"

"அந்தக் காலத்தில் உன் ஜனங்களின் புத்திரருக்காக நிற்கும் மகா
பிரதானனாகிய மீகாயேல் எழுந்து நிற்பான்; அப்பொழுது ஜாதி
உண்டானது முதல் அந்தக் காலமட்டும் உண்டாகாதிருந்த உபத்திரவக்
காலம் உண்டாகும்; அந்தக் காலத்தில் புத்தகத்தில்
எழுதப்பட்டிருக்கிறவர்களாயுள்ள உன் ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும்
விடுவிக்கப்படுவார்கள். பூமியின் தூளிலே
நித்திரைபண்ணுகிறவர்களில் அநேகர் விழித்தெழுவார்கள்; சிலர்
நித்திய ஜீவனுக்கும், சிலர் நிந்தைக்கும் நித்திய அருவருப்புக்கும்
எழும்புவார்கள். ஞானமுள்ளவர்கள் ஆகாயவிரிவின்
பிரகாசத்தைப்போல பிரகாசிப்பார்கள்; அநேகரை நீதிக்குத்
திருப்புகிறவர்கள் நட்சத்திரங்களைப்போல என்றென்றைக்கும்
ஒளிர்வார்கள். ஆனாலும் தானியேலே, முடிவுகாலமட்டும் இந்த
வார்த்தைகளை அடைத்து வைத்து, இந்தப் புத்தகத்திற்கும்
முத்திரைபோடு; அநேகர் அங்கும் இங்கும் ஓடுவார்கள், அறிவும்
பெருகும்.' தானியேல் 12:1-4." Manuscript Releases, எண் 13, 394.